

Carod-Rovira: "Carrera va treballar per un pensament filosòfic i teològic modern i renovador"

Dc, 9/12/2009 per Homenatge cívic...

[Joan Carrera](#)

Intervenció del vicepresident del Govern la Generalitat, Josep Lluís Carod-Rovira, en l'[Homenatge cívic al bisbe Joan Carrera](#) a Santa Maria del Mar.

Hi ha pel cap baix, tirant curt, cinc Joan Carrera.

Hi ha un Joan Carrera, persona propera, el veí, l'home del costat.

Un capellà i un bisbe sempre vora les persones, i en especial del món obrer i de les classes populars. Un home promotor de serveis socials.

Diu: "Oferia, així, una imatge de creient en recerca, fronterer i en diàleg amb la increença..."

Són paraules que s'escau dir de Joan Carrera, però que en canvi, són les paraules que ell dedica a Blai Bonet en el seu llibre de vuitanta semblances, que ens ha presentat el P. Enric Puig [Els que ens han precedit. Ed. Mediterrània, 2009]. Semblances de persones amb qui molt probablement ell compartia "un cert aire de família", perquè les admirava.

Un segon Joan Carrera va ser un home acollidor i dialogant. Es va reunir, va escoltar i va parlar amb tota mena de polítics en temps de dictadura, els de dretes i els d'esquerres, tots aquells que lluitaven per un canvi de règim i per la democràcia, comunistes inclosos, cosa que en aquell moment va sorprendre gratament moltes persones.

Diu: "La seva personalitat influí en la societat civil en circumstàncies difícils: hi trobaren aixopluc molts demòcrates que vivien al marge de la vida oficial".

Són paraules que el bisbe Carrera dedica al Dr. Pont i Gol, arquebisbe de Tarragona, i que, tanmateix, també podríem dir del mateix bisbe Carrera.

Un tercer Joan Carrera va ser un intel·lectual avançat al seu temps. Va treballar per un pensament filosòfic i teològic modern i renovador. Comunicador; autor de nombroses publicacions; cofundador i posteriorment director de l'editorial Nova Terra, que va aportar a la cultura catalana l'aire renovador d'autors catalans en

aquell moment poc ortodoxos, i d'altres autors europeus, especialment els francesos.

Diu: "A poc a poc, se'ns va anar mostrant la jerarquia dels valors espirituals, intel·lectuals, científics... I vèiem clarament que la veritat d'uns no podia ser enemiga de la veritat dels altres".

Són paraules que cita el bisbe Carrera de Raïsa Maritain, la dona de Jacques Maritain, russa de nacionalitat, jueva, francesa de cultura i cristiana, i que s'escauen a les publicacions i a la tasca editorial de l'autor i editor Joan Carrera.

Hi ha un quart Joan Carrera, el demòcrata i amb consciència nacional. Ho demostra la seva trajectòria, des de l'Assemblea de Catalunya, des de la fundació de Convergència i a la militància a Unió Democràtica, fins al fet que el seu últim acte públic multitudinari fou la tradicional missa de l'11 de setembre de l'any passat, aquí mateix a Santa Maria del Mar, promoguda per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

Diu: "La seva aportació en el tema dels drets dels pobles és realment important i enllaça, amb absoluta coherència, amb la seva trajectòria"

Són paraules que el bisbe Carrera dedica al Dr. Masnou i que també podríem dir d'ell mateix. Un home tan profundament immers en el seu temps, que el va fer progressar, com tants altres clergues que han contribuït a fer d'aquest país nostre, un país millor.

Hi ha finalment, un cinquè Joan Carrera. El Joan Carrera optimista, l'optimisme de la quotidianitat que ell expressava sempre amb un somriure. I n'era tant, d'optimista, que creia en el miracle: no el miracle dels pans i dels peixos, fàcil al costat del miracle del canvi de "disc dur" en certes mentalitats.

Gràcies, bisbe Joan Carrera, per haver-nos precedit. Gràcies per haver viscut.